

Sammenvulstede Smaa- betrægtninger.

— Af R. Gobeson. —

(Fortsat.)

Det var stor Sorg over hele Frankrig, det følger af sig da denne førgelige Tidende rygdes, at deres store stolt Nationalstyrke var tilintetgjort. Vi har læst om, at deres Pariserne gik ind i deres Kirker hver Dag og Aften og knalede ned ved for de Astdodes Søle. Midtleder begyndte der at blive Uro i Gemtume. Nogle var angstelig for Frenses Angreb, nogle for Napoleon, andre mente det var bedre om han aldrig tilbage mere, nogle forbandede at få ham til deres Kejser og saaledes fra Freden og Aergreelsen store for den Dag, indtil at Paris havde nærmet sig i et Kaseri, som det har været fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte fra franske Lune bedre end det russiske, gik ikke med at komme tilbage, han gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen, men det varede ikke ret langt indtil han tabte den ene efter den anden, til sidst var han alene. Men Napoleon tilgagde Bejens i en utrolig kort Tid han havde redet flere Heste ihjel. Midtleder stod han midt imellem Parisenes forslægt og hørte på tumulten; da de hjelte ham ikke. Han kom netop til at han forhindrede et Oprør i Paris. Saaledes var Napoleon aldrig. Hans mange Sejre skyldes aldrig hans røste Beslutninger og meget flere Hærdens. Han fordeles stærkere end altid end de andre kunne gøre. Han var i Slag kunde de ikke tage dem vare for ham, for han var næsten Steder paa engang. Napoleon indtraf Almindigheden af det; thi var de Gladier, hvor han ikke var tilstede, gik næsten altid dårligt. Naar han saa ham paa en ny Plads i Armeen raabte hans Folk: "Lange leve Kejser Napoleon!" Da blev der baade Glæde og Eroaas stormede de fremad og vandt Sejrer om endogsaas Hjenden havde næsten slagtet dem forhen. Endskjont han havde dygtige Officerer og Mandstab alle Steder i sin Arme, saa var det dog hældent tilstrekkeligt uden at han var tilstede. Han maa have været i Besiddelse af en forunderlig Tilsynskaft, som er sjeldent noget Mensuelt. Han var sun i Venne i Legemsgnugning og heller ikke ret meget angstig, men han havde en forståelig Hjælp og en jernfast Vilje. Han holdt sig almindelig til Løgnen, deri var han godt bevandret, da han altid var den næste og altid forte Ordnet, saa turde hans Medmenner ikke modsig ham. Napoleon var ogsaa trolos, heungjerrig, angiveligt en herstejing, han prøvede paa at stå i Venne med den russiske Czar Alexander om at indtage hele Verden og da ikke at regere den; men den russiske Czar havde ikke indgaa i Betingelserne. Kejser Napoleon havde lagt den Plan nuar det var set, saa siden under-

vinge Kejser Alexander og ene være Herre over hele Verden. Han udalte sig ogsaa underiden saaledes. "Der er kun en Gud til at regere i Himmel, der bør heller kun være en Herre til at regere her paa Jorden." Her ser man et forsterkede Tid af Herstejing og Blodtørstighed af et Menneske. Kejser Napoleon turde være at have saa høje Tanke og var dog kun et Menneske en Størshytte, son Sjælen engang skulde forlade; om han ikke vilde tro paa Sjælens udobdelighed saa kunde han dog alligevel ikke frigjøre sig for en Slags Evighed; thi havd han troede og ikke troede saa maatte han dog se nof at Livet er kun en kort Tid her paa Jorden, skulde man mene.

Man skulde mene at det maatte have været et daarligt Makkertab, som man maa male det, med Kejser Napoleon den 1ste og Kong Frederik den 6te af Danmark. Den første var herstejing og blodtørstig, den sidste var en Kujon og turde ikke se Blod.

Der paastaaes at det gik nedab med Kejser Napoleon siden den Tid at han forlod sin første Hustru og indbrakte i Egteslab med en anden. Dengang Napoleon var paa sit højeste som Sejrerhætte, saa tog Herstejigheden og Aergjæringen Overhaand med ham; saa gik han og antækte paa altid med sin Husfrau: "det er stemt at vores Barn ikke kan ave Riget, fordi Du er af simpel Stand". Her ser man Dagen paa Dernvermod; thi han var jo selv af simpel Stand og da Napoleon var saa stor en Sejrhætte, kunde han godt foranbrædt Kongeloven derhen til at hans Barn kunne blive arveberettiget til Riget. Napoleons villsigste Levnet vil Magt over Kunden, saa hun tilslut samtykkede i at fjerne sig, saa at han fandt indgaa i Egteslab med en anden. Der fortælles, at det senere gift Napoleon saa daarligt saa hærgede hans forhenværende Kone Josephine overmaade og ydede ham meget at det fulde dog gaa ham saa forstret. Høras kan man slutte at det har været en god og agtværdig Kvind.

Han næste Offer var den østeriske Kejser Datter som han havde udset til sin anden Hustru. Hun var meget ung, men vild endda nok agte Kejser Napoleon, hvis hendes Fader ønskede det, men hendes Fader var imod Forbindelsen. Men havd Napoleon havde at gjøre, han drog op med en stor Krigshest og lejede sig ved Wien. Den østeriske Kejser blev bange og ublevered Napoleon sin Datter.

Nu har jeg mæret nogle af Kejser Napoleons der forstes karaktertræk ned;

han havde nogle gode Sider, men ellers maa man betragte ham for en farlig blodtørstig Hovor og Forrader.

Jeg vil nu gaa tilbage til Paris og begynde der igjen. Da Napoleon saa der var ingen Tid at spilde, saa fortæste han sin Forladning, saa stod deres Kejser for dem midt i Paris i sin

glimrende Uniform. Folket kom baade

Annonen i en anden Spalte.

havde i vor Nærhed. Disse Lovtaler være maaesse mere velmente end velskyldede, ikke sjeldent valte de min Modsigelseslyst og fremladte smaa Debatter, i hvilke jeg gav mit Hjerte Lust i Klager over Livets Smalighed, der twingen os ind i et Englehus og forbyder os at leve et stort og rigt Liv efter Hjertes Drift og Lust. Dog Mennesket er som Planten; hvor man sætter det, staar det sine Rødder ned og grov efterhaanden fast. Der hengt ikke mere end et Par Uger, før ogsaa jeg var groet fast i de gamle Forhold og havde vundet mit tidlige Hjem tilbage. Udsigten fra vores vinduer vidste sig arter ud og begyndte at antage Dimensioner efter den fra Peterskirken i Rom — jeg behøver vel ikke at sige, at jeg aldrig har set denne i Virkeligheden, men læst saamange Beskrivelser af den, at jeg kan se den lysleende for mine Øjne. Mine Studier fanglede efter min Opmærksomhed, i Thorvaldsens Museum levede jeg lykkelige Timer i stille Omgang med Kunstens Størrelse. Estrid sit Net, at naar jeg forst kom ind i min dante Virkomheds, vilde jeg etter leve op og være glad og fornøjet. Da selv Skoletimerne sit jeg hjælp, idet jeg i dem forman den strenge Pligtspydelses beroligende Magt over Sindet.

Naar blot ogsaa mine Finanter havde udøvet en saadan beroligende Magt! Men i dem varer Sporene af Sommerferiens Glæder ikun altfor tydelige. Den Beprægning, som jeg oprindeligt havde ventet, havde snart oplost sig i Taager som et flæsende Hæt Mergana, men ikke nok hermed opdagede jeg ved en nojre Erfaring, at der i min Hovedkasse sandtes en Deficit af — jeg skjæller ved at skue det — 90 Rigsdaler, eller hvad der lyder næsten endnu varre, 180 Kroner! Denne Opdagelse var vel stillet til at fremkalde de alvorligste Tanke hos mig. Høste det varer Gamle, som Sligt var hændet, da kunde jeg forstå det, thi han fører intet ordentligt Regnskab, men gør kun Nytaarsaften et løstigt Overlog over alle Aarets Indtagter og Udgifter, saa kan man nok forstå, at der kan komme et saadan Deficit — men at Sligt skulde hændes nogen, som med storste Samvittighedsfuldhed opstiller hver Øje, jeg giver ud, det var mig usætteligt,

at jeg negter ikke, at mit Hjerte blev opsyldt af en vis Bitterhed ved Tanke om, at jeg trods al udvoist Orden og Paapæselighed skulde være utsat for saadanne Forstædeligheder.

Jeg talte til Estrid derom, hun tog Sagen meget alvorligt og foreslog kraftige Reformer. "Det bliver næ vendigt at gøre Indstrækninger i vor Husholdning," sagde hun.

Det var stor Sorg over hele Frankrig, det følger af sig

da denne førgelige Tidende rygdes,

at deres store stolt Nationalstyrke

var tilintetgjort.

Vi har læst om,

at deres Pariserne gik ind i deres Kir-

ker hver Dag og Aften og knalede ned

ved for de Astdodes Søle. Midtleder

begyndte der at blive Uro i Gemtume.

Nogle var angstelig for Frenses

Angreb, nogle for Napoleon,

andre mente det var bedre om han aldrig

tilbage mere, nogle forbandede at

få ham til deres Kejser og saaledes

fra Freden og Aergreelsen store for

den Dag, indtil at Paris havde nær-

met i et Kaseri, som det har været

fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte

fra franske Lune bedre end det russiske,

gik ikke med at komme tilbage, han

gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen,

men det varede ikke ret langt

indtil han tabte den ene efter den an-

den, til sidst var han alene. Men Napoleon

tilgagde Bejens i en utrolig kort Tid

han havde redet flere Heste ihjel. —

Midtleder

begyndte der at blive Uro i Gemtume.

Nogle var angstelig for Frenses

Angreb, nogle for Napoleon,

andre mente det var bedre om han aldrig

tilbage mere, nogle forbandede at

få ham til deres Kejser og saaledes

fra Freden og Aergreelsen store for

den Dag, indtil at Paris havde nær-

met i et Kaseri, som det har været

fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte

fra franske Lune bedre end det russiske,

gik ikke med at komme tilbage, han

gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen,

men det varede ikke ret langt

indtil han tabte den ene efter den an-

den, til sidst var han alene. Men Napoleon

tilgagde Bejens i en utrolig kort Tid

han havde redet flere Heste ihjel. —

Midtleder

begyndte der at blive Uro i Gemtume.

Nogle var angstelig for Frenses

Angreb, nogle for Napoleon,

andre mente det var bedre om han aldrig

tilbage mere, nogle forbandede at

få ham til deres Kejser og saaledes

fra Freden og Aergreelsen store for

den Dag, indtil at Paris havde nær-

met i et Kaseri, som det har været

fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte

fra franske Lune bedre end det russiske,

gik ikke med at komme tilbage, han

gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen,

men det varede ikke ret langt

indtil han tabte den ene efter den an-

den, til sidst var han alene. Men Napoleon

tilgagde Bejens i en utrolig kort Tid

han havde redet flere Heste ihjel. —

Midtleder

begyndte der at blive Uro i Gemtume.

Nogle var angstelig for Frenses

Angreb, nogle for Napoleon,

andre mente det var bedre om han aldrig

tilbage mere, nogle forbandede at

få ham til deres Kejser og saaledes

fra Freden og Aergreelsen store for

den Dag, indtil at Paris havde nær-

met i et Kaseri, som det har været

fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte

fra franske Lune bedre end det russiske,

gik ikke med at komme tilbage, han

gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen,

men det varede ikke ret langt

indtil han tabte den ene efter den an-

den, til sidst var han alene. Men Napoleon

tilgagde Bejens i en utrolig kort Tid

han havde redet flere Heste ihjel. —

Midtleder

begyndte der at blive Uro i Gemtume.

Nogle var angstelig for Frenses

Angreb, nogle for Napoleon,

andre mente det var bedre om han aldrig

tilbage mere, nogle forbandede at

få ham til deres Kejser og saaledes

fra Freden og Aergreelsen store for

den Dag, indtil at Paris havde nær-

met i et Kaseri, som det har været

fra alle tider. Men Napoleon, som hjelte

fra franske Lune bedre end det russiske,

gik ikke med at komme tilbage, han

gik nogle af sine Officerer med i Besigelsen,

men det varede ikke ret langt

indtil han tabte den ene efter den an-

den, til sidst var han alene. Men Napoleon

tilgagde Bejens i en utrolig kort T